

מסורת הש"ס

(א) לחצו זיקה ג' צ"ב א'
(ב) ומחלל שיש בו דרך מה
(ג) (מחלל שיש בו דרך מה)
שיר למה יקדשוהו (א' ע"ג)
(ד) לעליון ל' (דף קד) א'
(ה) זיקה מ' (א' ב' נצטל אחד)
מחשבה או מחשבה שיש
זוהו מ' מחשבה מ'
(ו) זיקה מ' מחשבה מ'
ועל אחד למה לזה א'
(ז) מחשבה מחשבה מ'
(ח) זיקה מ' מחשבה מ'
מחשבה מ' מחשבה מ'
מחשבה מ' מחשבה מ'
(ט) זיקה מ' מחשבה מ'
מחשבה מ' מחשבה מ'
(י) זיקה מ' מחשבה מ'

תורה אור השלם

1. בִּי אֶת מַעֲשֵׂר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵרִימוּ לִי
תְרוּמָה נִתְּנִי לְלוֹיִם לְנִחְלָה
עַל כֵּן אִמַּרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֻלוּ
נִחְלָה: בַּמּדְבָר יִחַד כִּד
2. וְכָל מַעֲשֵׂר בְּקֶרֶךְ חֶזָאן
כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר תַּחַת הַשִּׁבְט
הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ לִי:
וּקְרָא כֹה לֵב

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה ודילמא וכו'
אלא במומו (ענין) תז"מ ונ"ב
ס"א לשון: (ג) ד"ה דאיברר
וכו' עליו שם הס"ד:

מוסף רש"י

אף תרומת מעשר. אע"פ
שעושה קצוב מן הטהרה
מעשר מן המעשר, ויטעל
באומדן (י"טו' א'). מבין
הרה"י פוסט. וזה לא חד
עליוס ומונה חשב ומת אחד
מן השליש מניין, המעשר פטורין
ואשין מעין מטעסין גזרין
אחר, שיהיו לו מעט
שיעור וכן הורו וירפסו עם
הכל, אבל המעין פטורין בזמין
הראשון, ויפלו לו מעשר עשר
וזה שכתב ע"ה, דמעשר תחת
השטן ואל עלה בידו לעשר
שוד אורי מעשריו פשע אחת
כשיוולו לו מעשרים לגרף עמהם
(י"טו' א').

אבאומד. שמאמך דעמך קן וכן ים דברי הוה ופי' אומדנותו נוטל תרומה : **ב**במחשבה. במחשבתו וזוהי שני גוונן שאני עשיר להפריש היר קן תרומה דלמאמרין (דמח' פ"ז מ"ד) ולוקח יין מדין הכומים ולהכי קרי ליה מחשבה משום דליתו מוניה (אורן) לא מני ומנן עשירי בלדו ובלא וכלל דלא אחר. ומריריהו אומד ומחשבה נפקא לן מוחשבה : **א**יסקס. בריש פירקין (לעיל ג.) ואלא מעשרותיים בשמי מעשרות הכמוב

ממזבז. דאחז מעשר הכמה וכו' מעשר דגן : **ק**דוש. אדבר. שאל מנה ב' עשר ומשחית עשירי דברי ארע' שאל וכו' ולא מנא קדוש ממליו : **ו**דילמא עשירי לא קרייהי רחמנא. דליהוי ליה קדוש מעשר להעלותו לירושלים ולהקריבו אלל קדוש גירדא קרייהי רחמנא (ד' ענין אלל עליו ואיתו נאכל אלל בזמנו.) ז' ענין אחר ודילמא עשירי לא קרייהי שאל קרא שמו עשירי אלל קדוש קרא שמו ולהכי הו' מעשר אכל היכא דלא קראו כלל לא ליהוי קדוש כשאר מעשר. ואלא מפ' תרומה : **ו**דאיכר ליה מעשירי. שלפי שילא בסוק תשנה נזכר מעמנו שהוא עשירי ולכן הו' אחר מעשר ארע' אלל קרא עליו (ח')

אף תרומת מעשר * נטלת באומו ובמחשבה
ומעשר קרייה רחמנא תרומה דכתיב 'כי את
מעשר בני ישראל אשר ירימו לה' תרומה
נתתי ללויים לנחלה ואיתקש מעשר בהמה
למעשר דגן מה מעשר דגן ניטל באומד
ובמחשבה אף מעשר בהמה ניטל באומד
ובמחשבה אמר רבא ^א עשירי ^ב מאליו הוא
קדוש מנא ליה לרבא הא אילימא מהא דתניא
אין לי אלא שקרא שמו עשירי לא קרא שמו
עשירי מנין ת"ל ^א ^ב עשירי יהיה קדש מ"מ
ודלמא עשירי הוא דלא קרייה קדש קרייה
אלא מהא דתניא יקרא לתשיעי עשירי ויצא
העשירי ולא דבר התשיעי נאכל במומו
והעשירי מעשר ודלמא שאני התם דאיבר
ליה עשירי אי נמי ^א דאחוי עילוייה אלא מהא
דתניא יקרא לתשיעי עשירי ומת עשירי בדיר
תשיעי נאכל במומו וכולם פטורין מ"ט כולם
פטורין לאו משום דקדש ליה עשירי ודלמא
דאיפטרו במנין הראוי ^א דהאמר רבא ^ב מנין
הראוי פוטר אלא מהא דתניא קרא לתשיעי
עשירי וינשתייר עשירי בדיר התשיעי נאכל
במומו והעשירי מעשר והתניא תשיעי חולין
תני תנא קמיה דרב ששת הא מני ר"ש בן יהודה
היא דתניא ר"ש בן יהודה אומר ר"ש

ישי"י בת"י

[illegible]

מעשר בהמה פרק תשיעי בכורות נט.

נפ.

בג א מיי פ"א מהל' מעשר
הל' יד ופ"ג מהל'
תרומות הלכה י טוש"ע י"ד
סי' שלא סעיף כד וכאידך
מ"ד:
בד ב ג מיי פ"ח מהל'
זכורות הלכה ג:
בה ד ה מיי שם הל' י
סמג עשין ריב:
בז ו מיי שם הל' ח:

שיטה מקובצת

אַן עשירי קדוש מאלוו מן:
 אַן עשירי נחמק: אַן מנה:
 תלעה ונתישרי ונתישר:
 אַן לשון אהר: אַן עשירי:
 שטם מעשר מקדש: אַן ייל:
 דמיתוי: אַן כפרו ללמוד:
 אַן מנה הרחמם: אַן שיעור:
 אפרו הכי מקשין לה:
 אַן אפשר הכי נמי כר:
 אַן אלוך דפנקי קרא:
 אַן לפרש מעטעל אַן:
 דלרי: אַן שוין כומ בכמנס:
 אַן אלוך צורר לאוקמא:
 אַן ציחור חורא אמנא:
 אַן בעכש מאמר אמאי:
 אַן צר מרמז כרעב אַן:
 דלמא אבא: אַן דקתי אור:
 אַן נחמק: אַן ויל משטם:
 דכתיב כדנן: אַן דמסע:
 דאשתי: אַן פיה דארגן:
 אַן שמוק דארגן:
 בירושלם: אַן מעשר ובהרי:
 אַן כמשת כבורים הרומם:
 מעשר: אַן מוקח הרמס:
 אַן דהיני מבריהם:
 אבא דמורייתא: אַן:
 אַן קמנטס משטם:
 אַן

מליון פ'ה במחשבה
 ודמיון: (ג) ידו
 ושמעתי: (ז) פ'י
 שמעתי: (ס) למימ'ן
 ודמיון: (ק) ידו
 בענין בצד זה ואוכל
 עזר אחר דכל זה נפקא
 מוחזק: (ז) במחשבה
 שחשב: (ק) מ' דוכחא
 קרי: (ז) פשע אדמרתין
 לחייב: (ז) פ'ה י' הקוטנס
 ופ'י שמע: (ז) ב'אפתי
 גבי כל גירס ב'אפתי
 חרומה: (ז) ידו שנתון
 (ז) אפרין בגמרא דהי
 ושני מדק"ב ר' שמעון
 מ' חתן
 אדפטר במחשבה ודכא מ' אקון
 פשע במחשבה: (ז) חתן
 ש' טבל לא: (ז) אקון
 מורבאחם:

רבינו גרשום

ואקושה מעשר בהמה
למסע דגן, ודמית ער
תעשר בשתי מעשרות
הקטן מדבר, כל וכספיו
ולות תחשב כל חרומתם
ואת כתיב (ב) חרומות
הקטן מדבר אל נא כטל
שחרומה גדולה גילם
מבדו ובמחשבה קד חרומת
משה: אמילוי אר קדושה
אפילו לא קראו עשירי ולא
קדש: ידברתי על עשירי.
שאל חזן ולא קראו אלא
אלא שוק: א' אני דאחור
עילוי. עילוי בדור (עלון)
שהוא עשירי: ודע
דיאפחור מבין קדוהא.
אכשכצאו אלא עדין אר.
העשירי שבריו חי והיה
ראו תלמידי מנחם ומשום
הא חטרי לאדא מושם שני
מעושרין דרא: הא מני.
תחיתע נאקלס במומו?
שמעון לא נאקלס מע שרירי

(א) אולי י"ל ולא כתיב התרומה בשמי תרומות הכתוב מדבר וכו' וכוונתו מלשון תרומתכם מפיקין דמיייר בשמי תרומות דקרי ציה תרומותיכם ועי' רש"י ומוס' צביה (דף יד ובמנחות דף נד) דפי' בדרך אחר ע"ש

לְהוֹדִידוֹ לִימָא דְלִיתִּיקָא מַעֲשֵׂר בְּהֵמָה לַמַּעֲשֵׂר דְּגֵן מִהּ מַעֲשֵׂר דְּגֵן אֶחָד
מִעֲשֵׂרֵהּ אֶף מַעֲשֵׂר בְּהֵמָה אֶחָד מִעֲשֵׂרֵהּ בְּלֹא הַעֲבָרָה תַּחַת הַשֹּׁטָן אֶלָּא
שֵׁשׁ עֶשֶׂר לַפְּנִי וְנוֹטָל אֶחָד מֵהֶם י"ו מֵייתִי דְּלֹאֵא אֶלְעֹזֵר יוֹמֵר
דְּלִיפִיקִין תְּרוּמַת מַעֲשֵׂר מִתְּרוּמָה גְּדוּלָּה לְעֵצִין אוֹמֵד אֶע"פ שְׂבָרָא סְבָרָא
י"ג לַלְמַד ^ט (לְגַבִּי) הִכִּי דְתֵרוּמָה גְּדוּלָּה

לַת בָּאוּמָה וּבמַחֲשֶׁבֶת
תְּרוּמָה דְּכֹתִיב יְכִי אֶת
דִּרְיָמוֹ לַה' תְּרוּמָה
וְיִתְקַשׁ מַעֲשֵׂר בַּהֶמָּה
זֶרֶק דָּגָן נִטְלָל בָּאוּמָד
בַּהֶמָּה נִטְלָל בָּאוּמָד
עֲשִׂירֵי מֵאֲלִיו הוּא
אֵלֵימָא מַהֵא דְתִנְיָא
עֲשִׂירֵי לֹא קִרָא שְׁמוֹ
שִׁירֵי יִהְיֶה קִדֵּשׁ מִ"מ
אֵל קִרְיָה קִדֵּשׁ קִרְיָה
לְתַשְׁעֵי עֲשִׂירֵי וַיֵּצֵא
תַשְׁעֵי נֹאכַל בְּמוֹמוֹ
שְׁאֵנִי הֵתָּם דְּאִיבְרַר
חַוִּי עֵלְיָה אֵלֹא מַהֵא
שִׁירֵי וּמֹת עֲשִׂירֵי בְּדִיר
לֹא פְטוּרִין מִ"ט כּוֹלָם
שֶׁ לִּיה עֲשִׂירֵי וּדְלֵמָא
דְּהֵאמֹר רַבָּא "מִנִּין
דְּתִנְיָא קִרָא לְתַשְׁעֵי
בְּדִיר תַּשְׁעִינֵי נֹאכַל
וְהֵתִנְיָא תַשְׁעִינֵי חֻלְיִן
מִנִּי ר"ש בִּן יְהוּדָה
דְּהָא אוֹמֵר מִשּׁוֹם ר"ש
אָף

מורמין: **אף** תרומת מעשר נטלת באומד ובמחשבה. וא"ת והא
 יקרא מחשבה תרומת מעשר כתיב דכתיב ונחשב לכם תרומתכם
 והא קרא בלויים כתיב י"ל ^ל דכתיב דגן מה הגורן דליינו תרומה
 גדולה למשמע ^ל דגן שישאל מפרש מגורו משמע שפשוט לו יותר
 בתרומה גדולה ובגטין (דף נ"א) פ"ה ^ל הא דיליף תרומת מעשר
 מתרומה גדולה לענין אומד הוא דיליף אבל מחשבה יליפין בתרומתה
 מונחש ונראה דרבנן לא פליגי אלא אלא לעור לענין מחשבה אלא לענין
 אומד ואח"כ פליגי שמה י"ש בו שום טעם דלא מוקמי ^ל מחשבה
 בתרומת מעשר אע"כ דכתיב בגופיה כדאשכחן לענין מוקף ^ל כדאמר
 גירושלמי ^ל פרק שני (דקראוה כל התרומה כולה מלמדה ולימדה)
 לומר דבעינן מוקף ומוקמין ליה בתרומה גדולה כלה בתרומת מעשר ^ל
 נטלת מה שטור על הטמא ושא"ל מה המוקף בכדורים והא דפריך ב' ^ל
 ההוקף ^ל מעמיד ר"ת מדביחם דמלאוירייתא לא בעי מוקף ומיהו
 גבי הא דיליף שליחות מתרומה מה לתרומה שכן נטלת במחשבה
 ומיהו לפי מה שפ"י ^ל הקונטרס במחשבה פליגי דמשום מחשבה מוקף
^ל משמע ^ל דאפילו בתרומה גדולה לית להו מחשבה דאי אית להו
 נמי מלינו למיילי מחשבה במשער מדקרייה רחמנא תרומה ומיהו מלי
ב"ה פ"ה נותן עיניו בצד זה לשם תרומה ואוכל בצד זה ואע"פ שלא
 ושרינן נמי בשתיקה על ידי ^ל נותן עיניו בצד זה ואוכל בצד זה וכל
 לוגין שאני עמיד הפריש ואע"פ שמה עיניו מפרש כלום וצד זה לומר
^ל למחשבה לדיבור כמו (י"ב דף דמ) על כל דבר פשע ^ל דלמך לחייב
 רומות (פ"א מ"ו) חמשה לא יתרומו ואם תרמו תרומתם תרומה וחשיב
 משמע בהדיא דשרי כשגמר בלבו אע"כ שלא הויא בשפתיו ^ל דכתיב
 לא יליפין מינייהו שבעה ובמה שאוכל בלא הפרשה אין קפידא לכולי
 אין הכוונה דשרי לביע אי לאו משום ברירה אי משום דחיישין לבקיעת
 על ידי ^ל נותן עיניו בצד זה ואוכל בצד אחר אלא אי אין מגביהין תרומות
 והא ופריך ^ל והא מתקן ושני ר' אלעזר ב"ר ש"י היא דאמר נותן עיניו בצד
 דומע שאני שכבר נתקן אבל תחלת תיקון ^ל לא שרינן מטעם דלפסך
 (נ"ה) ואע"כ דשרי ליה בנותן עיניו בצד זה ואוכל בצד אחר דלמכח פ"ק
 דרש"י בבה"ב למעשר דגן פ"ה מדכתיב עשר תעשר כדאמרינן בריש
 בריש פירקין דרש"י היקשא אחרת ^ל והבאחם שמה מעשרותיכם לר'
 טעמא דרבי יוסי ב'ר' יהודה וכן בוצחים פרק ב"ש (דף מה) דרש"י
 ומעשר בהמה למעשר דגן ובמעשר דגן כתיב בני ישראל ולא עובדי
 אין חדש על ידן לבני הכי דוקא אומר לשנה הקשמי ולא לדבר אחר: